

विभक्तः

विनाशा, स्त्री, विष्टेठनम् । इति विकारशेषः ।
 विबुधः, पुं, (विशेषिण्युच्यते इति । बुध + कः ।)
 देवः । इत्यमरः । (यथा, मनी । १२ । ४० ।
 “गन्धर्वां गुह्यका यथा विबुधानुचराश्च ये ।”)
 यङितः । इति मेदिनी । घे, २६ । (यथा,
 कथासरित्सागरे । ६२ । १०५ ।
 “त्रयोमि विबुधः खेदं जनानां विदुते कथम् ।”
 अस्मिन्नर्थे वाचलिङ्गोपि दृश्यते । ७१) चन्द्रः ।
 इति हज्जायुधः ।
 विबुधानः, पुं, (वि + बुध + शानच् ।) आपार्यः ।
 यङितः । देवः । इति संज्ञप्रसारोच्चारि-
 ट्ठितः ।
 विबोधः, पुं, (विगतो बोधः ।) अनवधानता ।
 इति केचित् । (विशिष्टो बोधः ।) प्रबोधश्च ।
 (यथा, भागवते । ३ । ४ । २० ।
 “स एवमारोघितपादस्तीर्षा-
 दधीव तत्त्वात्मविबोधमार्गः ।”
 श्लोकप्रविपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । १ । २१ ।
 “पिङ्गाक्षश्च विबोधश्च सुपुत्रः सुमुखस्तथा ।
 दोषपुत्राः खगश्रेष्ठान्ताश्चशाः शास्त्र-
 चिन्ताकाः ।”)
 विबोधनं, स्त्री, (वि + बुध + क्युट् ।) प्रबोधनम् ।
 यथा,—
 “सुहाव योगनिदानामेकाग्रदृश्यस्थितः ।
 विबोधनार्थाव हरेर्हरिनेत्रकृततालयाम् ।”
 इति देवीमाहात्म्यम् ।
 (जागरणम् । यथा, महाभारते । १।१००।१७
 “वीतशोकभयावाधाः सुखसुप्रविबोधनाः ।”
 प्राप्तविबोधके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ६० । २२ ।
 “अदाद्रायो विबोधनम् ।”
 “रायो धनस्य विबोधनं विशेष्य बोधकं बहु-
 धनप्राप्तिहेतुमित्यर्थः ।” इति तद्गार्ह्ये सायणः ।)
 विभक्तः, त्रि, (वि + भञ् + क्तः ।) प्राप्तविभागः ।
 विभिन्नः । एषक् । यथा । दृष्टव्यतिः ।
 “पित्रा सह विभक्ता ये सापत्न्या वा सहोदराः ।
 जघन्यजाश्च ये तेषां पित्रभागहरास्तु ते ।
 अनीशः पूर्वजः पित्रोः भाट्टभागे विभक्तजः ।”
 विभक्तज्ञो विभागानन्तरं गर्भाधानेन जातः ।
 अपि च । आसः ।
 “भाट्टाणां त्रीवतीः पित्रोः सहवाधो विधीयते ।
 तदभावे विभक्तानां धर्मस्त्रीषां विवर्द्धते ।”
 विभक्तानां समाचक्षते वैदिककर्मकरत्वात्समा-
 चक्षन्मन्त्रेण तद्दृष्टिद्विरर्थः ।
 “विभक्ता अविभक्ता वा सपिन्दाः स्यावरे
 समाः ।
 एको ह्यनीशः सर्वेषु दानाघमनविक्रये ।”
 अपि च ।
 “दानग्रहणप्रत्यग्रहणेषुपरिग्रहाः ।
 विभक्तानां एषक् स्त्रीषाः पाकधर्मागमयथाः ।
 साचिर्त्वं प्रातिभाष्यश्च दानं यद्भवमेव च ।
 विभक्ता भान्तः कुल्युर्गाविभक्ताः परस्परम् ।
 येषामेताः क्रिया लोके प्रवर्तन्ते सञ्चक्यतः ।

विभक्तः

विभक्तानवगच्छेयुर्वैश्वम्यन्तरेण तान् ।”
 इति नारदवचनानि ।
 तथा ।
 “भ्रातृवामश्च दम्यत्योः पितुः पुत्रस्य चैव हि ।
 प्रातिभाष्यत्वं सास्यमविभक्ते न तु स्तुतम् ।”
 इति याज्ञवल्क्यवचनम् । ७१ ।
 तथा ।
 “विभक्तो यः पुनः पित्रा भावा चैव न
 संस्थितः ।
 पित्र्येवापवा प्रोत्था स तु संदृष्ट उच्यते ।”,
 इति दृष्टव्यतिवचने येषामेव हि पित्रभाट्ट-
 पित्र्यादीनां पित्रपितामहोपार्जितद्रव्येषा-
 विभक्तत्वमुत्पत्तितः सम्भवति त एव विभक्ताः
 सन्तः परस्परप्रोत्था पूर्वजत्वविभागध्वंसेन यत्तव
 धनं तन्मम धनं यन्मम धनं तत्तवापि इत्येक-
 स्मिन् कार्ये एकदृष्टिरूपतया स्थिताः संदृष्टाः ।
 न त्वेवं रूपाणां धनसंघर्षमाचिञ्च । नापि विभ-
 क्तानां प्रीतिपूर्वकाभिसन्धानं विना । ७१ । तथा ।
 “नन्युनामविभक्तानां भोगं नैव प्रदापयेत् ।”
 इति कात्यायनवचनम् ।
 तथा ।
 “भ्रातृवामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्तते ।
 विभागे सति चर्म्मोऽपि भवेत्तेषां एषक् एषक् ।”
 तथा ।
 “भ्रातृवामविभक्तानां यदुत्पन्नं भवेत् सह ।
 न तत्र भागं विभक्तं पिता दद्यात् कथञ्चन ।”
 इति मनुवचनम् ।
 तथा । कात्यायनः ।
 “अविभक्ते नृते पुत्रे तत्सुतं ऋक्षभागिनम् ।
 कुर्वीत जीवन् येन कर्म नैव पितामहात् ।
 कर्मेतांश्च स पित्रा च पित्र्यात् तस्य वा
 सुतात् ।”
 तथा । विष्णुः । पित्रविभक्ता विभागानन्तरो-
 पन्नस्य विभागं ददुः । ७१ । अपि च ।
 “अविभक्तविभक्तानां कुल्यानां वसतां सह ।
 भूयो दायविभागः स्यादाचतुर्थादिति स्थितिः ।”
 इति कात्यायनवचनम् ।
 अविभक्तानां सह वसतां संदृष्टानां वा पुन-
 र्विभागे भाट्टतत्सुततत्सुतपर्यन्तमेव तत्सुता-
 चतुर्थांश्चवर्तते । इति । तथा ।
 “अविभक्तं स्यावरं यत् सर्वेषामेव तद्भवेत् ।
 विभक्तं स्यावरं प्राप्तं गान्धोर्द्वयैः कदाचन ।”
 इति यमवचनम् । एतानि वचनानि दाय-
 तत्त्वदृष्टानि । ७१ । अपि च ।
 “अविभक्ता विभक्ता वा कुर्वुः श्राद्धमद्वैकम् ।
 मघास्तु च तथाच्यञ्च नाधिकारः एषक् विना ।”
 इति श्राद्धतत्त्वम् ।
 अन्यश्च ।
 “दहवः स्युर्यदा पुत्राः पितुरेकञ्च वासिनः ।
 सर्वेषाम् मत्तं कृत्वा ज्येष्ठेनैव तु यत् कृतम् ।
 द्रव्येषु चाविभक्तेन सर्वैरेव कृतं भवेत् ।”
 इति शुद्धितत्त्वम् ।

विभा

(पुं. कार्तिकेयः । यथा, महाभारते । १।१२।१६।
 “सहोप्रियश्च धर्मात्मा पवित्रो माट्टपत्न्यः ।
 कन्याभर्ता विभक्तश्च साधेयो रैवतीसुतः ।”)
 विभक्तजः, पुं, (विभक्ते सति जायते इति । जन
 + जः ।) विभागानन्तरं गर्भाधानेन जातः ।
 यथा । दृष्टव्यतिः ।
 “पित्रा सह विभक्ता ये सापत्न्या वा सहोदराः ।
 जघन्यजाश्च ये तेषां पित्रभागहरास्तु ते ।
 अनीशः पूर्वजः पित्रोः भाट्टभागे विभक्तजः ।
 यथा घने तथर्म्मोऽपि सुक्ता प्रीचोदकक्रियाः ।”
 इति दायतत्त्वम् ।
 विभक्तिः, स्त्री, (विभजनमिति । संख्याकर्मोद्देशो
 ज्ञयां विभज्यन्ते आभिरिति वा । वि + भज् +
 क्तिन् ।) विभागः । स्यादिः स्यादिश्च । यथा ।
 “संख्यात्वात्प्राप्त्यामाद्यैः शक्तिमान् प्रबन्धस्तु
 वः ।
 वा विभक्तिर्दिशा प्रोक्ता सुपृतिह् नेति प्रभे-
 दः ।”
 संख्यात्वात्प्राप्त्यामाद्यैश्च शक्तिमान् वः
 प्रबन्धः वा विभक्तिः । सुपृतिह् इति भेदा-
 द्विविधा । इति शब्दशक्तिप्रकाशिका । (उभ-
 यार्थोदाहरणम् । यथा, नैषधे । ३ । २३ ।
 “क्रियेत येत् साधु विभक्तिचिन्ता
 शक्तिस्तदा वा प्रथमाभिधेया ।
 वा खौजवां साधयितुं विजाये-
 स्तावत् चमा नाम परं नहुं स्यात् ।”)
 विभजनार्थं, त्रि, विभाष्यम् । विभागधीनम् ।
 यथा । यद्व्यस्य प्रयोजनाहं पुस्तकादि तन्-
 क्तुर्त्वादिभिः सह यङित्वादिभिर्न विभजनधीनम् ।
 इति दायतत्त्वम् । भजनार्थम् । विपूर्वभज-
 धातोर्नीयप्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
 विभवः, पुं, धनम् । (यथा, मनी । ४ । ३४ ।
 “न जीर्णमजवप्रासा भवेत् विभवे सति ।”)
 मोक्षः । ऐश्वर्यम् । इति मेदिनी । घे, ५१ ।
 (यथा, भागवते । ७ । ८ । ५५ ।
 “भवता हरे स हजिनोऽववाहितो
 नरसिंह नाथ विभवाय नो भव ।”)
 प्रभवादिशब्दार्थवत्प्राप्त्यामाद्यैस्तद्वितीयवर्णम् । यथा,
 भविष्यपुराणे ।
 भैरव उवाच ।
 “सुभिक्षं चैममारोम्यं सर्वं आधिपतिवर्त्तनाः ।
 प्रशान्ता मानवास्तु नहुंश्रुत्या वसुधरा ।
 हृष्टासुष्टा जनाः सर्वे विभवे च वरानने ।”
 इति ज्योतिष्कतत्त्वम् ।
 विभा, स्त्री, (वि + भा + क्तिप् ।) किरणः । इति
 हेमचन्द्रः । प्रकाशः । शोभा । इति दाय-
 निर्वहटः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १०।६६० ।
 “कमजैव मतिर्मतिरिव कमला
 तदुदिव विभा विभेव तदुः ।
 धरन्वो धृतिर्धृतिरिव धरन्वो
 सततं विभाति वत यस्य तव ।”
 प्रकाशके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १०।५५।७१ ।